"אז נדברו"

בסיעתא דשמיא

פרשת ויגש ע"ה

גליון מס' 362

לסדר "ותחי רוח יעקב אביהם..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:

16.05

שקיעה!!!

ספק סקילה!

16.45

צאת שבת

אשם תלוי!!!

17.20

ר"ת 17.57

סוף זמן ק"ש

בשבוע הבעל"ט ויחי

מג"א: 8.18

גר"א: 9.06

מעוות לא יוכל לתקון

להשיג גיליון זה

יש להתקשר לפלאפון:

0548446691

ניתן להשיג בדוא"ל:

A8447168@GMAIL.COM

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

היום שלאחר פטירתו של מרן זיע"א

גיליון זה יוצא שבוע ימים לאחר פטירתו של מרן הרב שטיינמן זיע"א... מקובל לחשוב שבשבוע ימים יש מספיק זמן לשבת ולהתבונן ולעכל ולעבד משהו... אבל למרבה התסכול לא הצלחתי... ישבתי וכתבתי עוד טיוטה ועוד טיוטה... הגעתי מזוית זו... ונסיתי מזוית אחרת ופשוט לא הצלחתי... אין לי בעיה לרכז כאן אוסף של סיפורים ועובדות ותמונות על מרן זיע"א אבל לכתוב משהו אמיתי... איזו הגדרה שתגע בנקודה שורשית ואמיתית בגדלותו... זה... זה לא פשוט... לא קל... וכנראה שגם שבוע ימים של התבוננות לא מספיק בשביל זה... ומי יודע... אולי צוואתו של מרן זיע"א חוסמת את דרכי... ולא נותנת לי בשלב זה לקיים את רצוני... אלא מכריחה אותי בשלב זה לקיים את רצונו... רצון יראיו יעשה..

בתור כותב גיליון זה... יכול להעיד על עצמי באופן אישי... שזכיתי להיות מקורב מאד מאד למרן זיע"א... קירבה אישית ופנימית ועמוקה מאוד... ועד כדי כך... שבזכות הקירבה המיוחדת שהיה לי אליו... ואני מציין בסיפוק שבמשך 15 שנה האחרונות הצלחתי להתגבר על עצמי ברגע האחרון שלא לדרוך ולו פעם אחת במעונו שברחוב חזון איש 5... עמדתי מרחוק... גמעתי מרחוק את הגדלות... ונזהרתי שלא להתקרב חיצונית... כי הכרתי את עצמי ואת תכונתי וידעתי שאם אני אתחיל להתערבב ולבחוש מבפנים... אני אאבד את הקשר הפנימי!!! ידעתי שאם אני אתחיל לעשות מרפקים וליצור קששרים ולהיות מאנשי החצר... אני אאחז ברובד החיצוני ואני אאבד את הנקודה הפנימית!!!!

כי אצל מרן זיע"א לא היה שום מעשה חיצוני!!! הוא לא נודע שום מעשה מיוחצן שאפשר היה למשש את הגדלות שלו... הכל הגיע מפנימיות טהורה... ממקום של אמת פנימית צנועה ומוצנעת... כל סממן חיצוני שאולי כן הצלחת לראות בסביבתו... זה לא מיוחס אליו... אלא לאנשים הרבים שהסתובבו סביבו... אבל אצלו בעצמו?? האמת הייתה פנימית ועמוקה!!! וממילא בנקודה הפנימית הזו לא היה צורך להתקרב פיזית... אלא מי שזיהה אותה ומי שהתחבר אליה יכל להרגיש מקורב מאוד מרחוק!!! ואכן כן... זכיתי להיות אחד מאלפי היהודים שהיו מקורבים אל מרן זיע"א מאוד... הרגשתי ממש כבנו... הזדהיתי עם הנהגותיו... ומי שמזדהה עם המשפטים הקצת מופשטים שאני כותב עכשיו... יודע לזהות שגיליון זה לאורך כל הדרך התחקה והתיימר לצעוד בשולי גלימתו של עמוד הצניעות והאמת בדורנו- מרן זיע"א...

ואני כמובן לא מדבר מזוית פוליטית... (ההערה הזו נדרשת עבור חלושי הדעת שבינינו) כי שוב... מי שכן נמצא ברמה שכזו שכל נושא עמוק ופנימי מתורגם אצלו לנישה פוליטית... הוא מהסוג הרדוד הזה שכן צריך תמיד את הקירבה הפיזית והתמונות והעירבובים והחצר והשטויות... אז זהו!!! שאם זו הרמה שלך... אז צר לי לאכזב אותך... טעית בכתובת!!!! כאן מדבר יהודי שלא דרך במפתן רחוב חזון איש 5... ובכל זאת זכה לקירבה פנימית מאוד עמוקה למרן זיע"א... ואני פונה לאנשים מהסוג הזה... ואם אתה מסתכל עלי בעיניים מזוגגות ולא מבין על מה אני מדבר... ואתה עדיין מנסה לעשות פירוש שוטנשטיין ולתרגם את דברי לנישה פוליטית.. אז חבל על המאמץ... תחפש לעצמך חומר קריאה אחר... לגיל הרך... לא חסרים קווי ניוס ועיתוני תמונות מרהיבים שמנציחים את כל החומר הרדוד המתואם לחלושי הדעת שבינינו... שהמכנה המשותף ביניהם שאת מרן הרב שטיינמן הם לא זכו להכיר מעולם!!! אף פעם הם לא התחילו להבין במה מדובר... עכ"פ עמוד הצניעות והאמת נלקח מאיתנו... ועל זה היה דווה ליבנו... לא נותר לנו אלא להתנחם במודעת האמת שהוא הנחיל לנו... סוף סוף ותשלך אמת ארצה... האמת מקומה כאן... בארץ... ולא נותר לנו אלא להחזיק בה בשארית כוחותנו...

למה הותר להספיד אפילו בניגוד לצוואה מפורשת...?

יש מדרש מבהיל... שלאחר פטירתו של אהרן הכהן... בבת אחת נסתלקו ענני הכבוד... וכלל ישראל נבהלו מאוד... ופתחו במנוסה היסטרית בדרך חזור למצרים!!!! מבואר בתורה שהם חזרו לאחוריהם שמונה מסעות... ואז הגיעו שבט לוי ונלחמו נגד עם ישראל בחרב וחנית כדי לעצור אותם מהמנוסה... והרגו בישראל שמונה משפחות... ואז עם ישראל נעצרו שם במוסרה!!! ברוורס השמיני... ושם לראשונה הם נעצרו מהמנוסה... ולראשונה התיישבו בדעתם... והתחילו לעשות חשבון נפש... למה זה קרה לנו?? למה ברחנו בכזו בהלה?? ולמה נגזר עלינו מלחמת אחים עם שבט לוי... ושהם יהרגו מבינינו שמונה משפחות?? ואז עם ישראל הסיקו שהסיבה שזה קרה לנו, בגלל שלא הספדנו את אהרון הכהן כהלכה... ועמדו שם- במוסרה והספידו את אהרן הכהן שלושים יום כל בית ישראל.. **מה כתוב כאן?? כתוב כאן שברגע שאהרן הכהן נפטר!!! משהו חדש קורה כאן!!!!** יש כאן כלל ישראל בלי אהרן הכהן... אלו נתונים חדשים... זו תמונת מצב חדשה... שצריך לגשת לזה בכובד ראש... אי אפשר לשחק ראש קטן ולטייח את החלל הזה שנפער ולהמשיך הלאה את החיים... כי ברגע שכן מנסים איכשהו לטייח את זה ולהתעלם מהמצב החדש... אז אל תתפלא שפתאום כלל ישראל מגיבים בצורה משונה... פתאום כלל ישראל מפתיע בדפוס התנהגות שלא מוכרת ולא מתאימה לו... כן!!! כי יש לנו פה חלל שצריך לטפל בו!!!! ואם לא נטפל בזה ולא נפתח את הנושא... אז אל תתפלא שיהיו זעזועים חדשים... זה בדיוק מה שקרה בפטירת אהרן הכהן... עם ישראל פחדו להספיד את אהרן הכהן... פחדו לפתוח את הפצע המדמם הזה... פחדו מעצם המחשבה איך הולך להיראות כלל ישראל בלי אהרן הכהן... וממילא הם רצו להמשיך הלאה במירוץ החיים בלי להספיד... בלי לפתוח את הפצע... ואז פתאום הם גילו שמשהו חריג קורה לנו... אנחנו מתנהגים בצורה שלא מתאימה לנו... אוהו... כאן עם ישראל הפנימו שכנראה זה לא חכם לטייח את החור שנפער!!! כלל ישראל נעצרו שם במוסרה והחליטו לפתוח את הפצע... ובמשך שלושים יום ספדו את אהרן ולמדו את הסוגיה מה היה לנו עם אהרן... ומה כעת אין לנו בלעדיו... ומה אנחנו עושים עם זה...

זה בדיוק מה שקורה בימים אלו!!!! כידוע... בשעת הלוויה של מרן הרב שטיינמן זיע"א הקריאו את הצוואה שבה הוא כותב במפורש שהוא לא רוצה שיספידו ולא ידברו ולא כלום... ואילו מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א הורה שלמרות שכך רצונו של צדיק... כיון שזה קידוש שם שמים וזה רצון ה' אז מותר... והדברים בסה"כ טעונים הבנה: סוף סוף זה היה רצונו של מרן זיע"א... אז איך אנחנו יכולים לעבור על רצונו בצורה כ"כ מפורשת?? **והתשובה היא ברורה:** מרן הרב שטיינמן ויתר בחפץ לב על כבודו!! על יקרא דשכבי!!!! הוא לא צריך את ההספד שלנו... הוא מוחל בלב שלם... ואנחנו מחויבים לכבד את רצונו בזה!!! **אבל!!!! יש פה נושא אחר לגמרי:** יש פה סוגיה שצריך ללמוד אותה בעיון... סוגיה ששמה: היום שאחרי אהרן הכהן!!!! זו סוגיה שאסור לטייח אותה... זה חלל גדול מאוד שנפער וחייבים לעמוד מולו ולטכס יחד עצה איך מתמודדים עם זה.. זה לא הספדים על מרן הרב שטיינמן זיע"א... אלא אסיפת חירום מה הלאה... מה עושים הלאה... איך מסתדרים בלי ענני כבוד... או לחילופין איך מחזירים את ענני כבוד... איך משקמים את עצמנו ומנסים איכשהו להתמודד עם החלל שנפער??

זה כבר נושא אישי שלנו!!!!! אהרן הכהן נטמן בהור ההר... ואילו כלל ישראל מספידים אותו במוסרה... מה יש במוסרה?? התשובה היא: אהרן הכהן מנוחתו כבוד בהור ההר... הוא מסתדר שם גם בלעדינו... אבל אנחנו???? אנחנו נשארנו אבודים... אנחנו נשארנו יתומים וברחנו שמונה מסעות אחורה... וכעת אנחנו נמצאים במוסרה... וכעת אנחנו מספידים... את מי?? **את עצמנו!!!!** מי קבור במוסרה?? **אנחנו!!!!** עם ישראל מספידים במוסרה... את מי? **את עצמם...** תראו איפה אנחנו... איך הגענו לפה... תראו איפה עם ישראל אחר אנחנו לאחר פטירת אהרן... **את עצמנו מותר לנו להספיד!!!!** מרן ר' **אהרן** לייב זיע"א ציווה לא להספיד אותו... ואותו אנחנו באמת לא מספידים... אבל את עצמנו... את הצעדים הבאים שלנו אנחנו חייבים ללמוד... וזה לא פשוט!!! מי שקצת מכיר את דפי ההיסטוריה... כשגדול בישראל נפטר... זה בדרך כלל אומר שפרק חדש מתחיל בכלל ישראל!!!! ובידינו להחליט איזה פרק חדש זה יהיה... וזה תלוי עד כמה אנחנו לא נטייח... עד כמה אנחנו נעצור את המנוסה שמנחיתה אותנו בירידת הדורות בשמונה מסעות אחורה... בידינו הדבר...

כולנו בני איש אחד נחנו!!!

אני כעת אוחז בסוף פרשת מקץ... שם נעצרתי... אני עדיין לא למדתי את פרשת ויגש... ועד שבת הקרובה אני לא מתכנן לקרא פרשת ויגש... אז כעת!!!! בשלב זה אני יודע דבר אחד: **אני יודע שבנימין גנב!!!** כבר שבוע ימים שאני מאד מאד כועס על בנימין... מה... למה גנבת את הגביע?? למה?? למען ה'... מה זו ההתנהגות הזו?? מה זה בכלל לגנוב?? ועוד את הגביע של איש אדוני ארץ...?? לא מצאת לך ממי לגנוב?? האמת היא שבעצם מה איכפת לי... אם בנימין עושה שטויות וגונב את הגביע של איש אדוני הארץ אז שיסבול.. אם איש אדוני הארץ יחליט לחרוץ את גזר דינו להיות עבד הוא צודק... זה מגיע לבנימין... **אבל לא!!!** כמה שאני כועס על בנימין... וכמה שאני לא מסוגל להבין למה הוא עושה לנו את הצרות האלו... דבר אחד ברור לי כשמש!!!! הוא אח שלי!!!!! ואני וכל שאר האחים חוזרים יחד איתו למצרים... מתוך נחישות לגונן עליו ולחפות עליו ולמסור עליו נפש לטובתו ובכל מחיר!!! עלי ועל צווארי... יתהפך העולם... אני ואחים שלי נהפוך את כל מצרים... והוא יצא מפה בשלום!!! כלומר... שוב אני חוזר: אני מאד מאד כועס על בנימין על זה שהוא גנב את הגביע... אני אוחז שהוא עשה דבר שלא יעשה ועקרונית מגיע לו לשלם את המחיר על מה שהוא עשה... אבל זו לא סתירה שאני כעת הולך למסור עליו נפש!!!! כי סוף סוף יש לנו אב זקן... ואנחנו אחים.. ולמען קשר הדם שבינינו אני לוקח עליו אחריות למרות שהוא גנב!!!!

המשפטים האלו שכעת כתבתי בשורות אלו... זו לא המצאה שלי!!!!! אלו פחות או יותר המחשבות שליוו את אחי יוסף בדרך חזרה למצרים... תחשוב: מוצאים את הגביע מאמתחת בנימין... בשלב זה הם כעת בטוחים שאכן בנימין גנב את הגביע... הם כועסים עליו מאד!!! המדרש מתאר שהם גינו אותו גנב בן הגנבת... אתה גנבת גביעים ואמא שלך גנבה את התרפים... בקיצור: כעת הם בטוחים שאכן בנימין גנב!!! אבל כל זה לא סתירה שהם כעת צועדים למצרים בנחישות שאינה משתמעת לשני פנים... שכולנו יחד מוסרים נפש על בנימין!!! **כן... מוסרים נפש על האח הטועה... על האח הגנב... על האח שעשה כביכול שטויות...** ואנחנו בכל זאת מוסרים עליו נפש...

וזה!!!! בדיוק זה מה שיוסף רצה שיקרה!!! בדיוק לזה הוא חתר!!!

וזה!! בדיוק זה היה התיקון הסופי על חטא מכירת יוסף!!!

למסור נפש ולקחת אחריות על האח!!! גם אם אתה בטוח שהוא טועה בגדול... וזה לא צחוק... התורה הקדושה שמילה אחת לא מיותרת בה... כאן!! בפרשה הזו היא שופכת על המסר הזה המון דיו... אם תספור... למעלה ממאה פסוקים התורה מנדבת רק על המשא ומתן המתיש והלא נחמד של יוסף מול אחיו... התורה לא מקמצת בנושא הזה... כי לתורה מאד מאד חשוב המסר הזה... התורה רוצה שנקרא את זה... ונפנים את המסר שיוצא מכאן... ש... שמה?? ש-**צריך למסור נפש ולקחת אחריות על אח שלנו גם אם אתה בטוח שהוא טועה!!!!** גם אם אתה בטוח שהוא חוטא!!!! ולמה??? יש לנו אב זקן... אז מה והאח טועה... אבל יש לנו אבא משותף.. מה יהיה עם אבא...

את המסר הזה אנחנו צריכים לקחת עמוק עמוק לעצמות... בפרט בימים מרים אלו.. כעת כולנו התייתמנו... מרן ר' אהרן לייב זיע"א השאיר אותנו לבד... ציבור קרוע ושסוע... אין לנו ברירה!!! אנחנו חייבים להיות אחים!!! חייבים להתאחד!!!! **כמובן!! לכל אחד מאיתנו יש טענות כרימון על האח שלו!!!! כל אחד רוצה בכל מאודו להתנער מאח שלו...** כן כן!!! **בדיוק על זה יוסף דיבר!!!** יוסף הזמין במו ידיו עלילת דם על אחיו בנימין... יוסף גרם לאחים לחשוד בבנימין שהוא גנב... בשביל להצמיד אותם לקיר ולהכריח אותם למסור נפש ולהציל אותו למרות שהוא גנב!!!!! **וכל זה למה??** כדי ללמד אותנו לדורות... לקחת אחריות על אחינו בשרינו!!!! גם אם אנחנו בטוחים שהם טועים... לקחת אחריות על יוסף גם אם אתה בטוח שהוא חייב מיתה... נכון... אני לא מתמרמר שהוא נמכר לעבד... אבל סוף סוף יש לנו אב זקן... ואבא לא מתאושש מאבידתו...

אז למען אבא!!!! כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי!!!!

אנחנו נמצאים במצב שכל אחד מתנער מהאח הטועה שלו... כמובן שכל אחד בטוח שהשני טועה... אבל אז מה... אז מה והוא טועה... אנחנו אמורים לבכות אחד על השני... להצטער על הטעות של השני... להיעלב בשבילו... ולנסות לחשוב עליו מחשבות טובות... איך לחפות עליו... וגם כשממש אין לי ברירה ואני נאלץ להתנער ממנו... אבל עדיין... במסתרים תבכה נפשי... סוף סוף זה אח שלי... סוף סוף אנחנו עם ישראל... סוף סוף לאח הזה שלי יש אבא משותף שבשמים שבוכה עליו...

אין לנו ברירה!!! אנחנו חייבים להתאחד!!! כי קטון יעקב ודל...

המאמר הזה הוא כנה!!! ישיר!! אין בו שום כוונות פוליטיות... אדרבה... יתכן שבדרג היותר גבוה... שם אולי צריך להתנהג אחרת... בשביל זה יש לכל אחד מאיתנו את הרבנים שלו... שהם אלו שצריכים לקבל החלטות ושם יכול להיות שיש נפקא מינה האם אנחנו אמורים להיות חברים או לא... אני כעת לא מדבר על זה!! אני לא מדבר על מקרה שיש בו נפקא מינה... (כי איפה שיש נפ"מ... כאן צריך לשאול רב ולא לקרא אז נדברו...) **אז על מה אני כן מדבר???** אני מדבר עלי ועליך... שני האנשים הקטנים... ששנינו נפגשים איכשהו בשטיבלאך... או במכולת... או מצידי גם במבחן של דרשו... איך המפגש היומיומי הזה בינינו אמור להיראות??? מבחינתי על זה יוסף הצדיק מדבר!!! ועל זה הוא מוכיח את אחיו!!! אנחנו אחים!!! לא יעזור לנו כלום!!! אנחנו חייבים לחיות באחווה ושיהיה איכפת לנו אחד מהשני... אח... לכל אחד מאיתנו יש טענות כרימון על השני?? זה בסדר!!! גם לאחי יוסף היו טענות כרימון על יוסף ועל בנימין... וזו לא סתירה שבמקביל הם הביעו נכונות למסור נפש ולקחת אחריות על אחיהם!!! כי כולנו בני איש אחד נחנו...

רש"י בפרשת מקץ אומר על אחי יוסף: **"וירדו אחי יוסף עשרה- מלמד שהיו מתחרטים במכירתו ונתנו לבם להתנהג עמו באחווה ולפדותו בכל ממון שיפסקו עליהם..."** לאחי יוסף ארך עשרים ושתים שנה עד שהם החליטו לרדת למצרים לבא ולפדות את יוסף... מה קרה בדיוק עכשיו?? לא יודע... לא ברור... מה שכן ברור הוא שיום אחד כשל כח הסבל... יש גבול!!! יש גבול כמה אפשר לראות את אבא בוכה... יש גבול כמה אנחנו יכולים להיות צודקים ואילו אבא מתאבק בעפר... **אותו דבר כאן!!!!** אני מאד מאד חולק על אח שלי... אני אוחז שהוא טועה... אתה צודק... הוא באמת טועה... אבל השכינה הקדושה מוטלת בעפר... היא לא תתנער מהעפר עד שאנחנו לא נשלים אחד עם השני... אז די!!! הגיע הזמן לתפוס את הרגלים ולבא לפדות את אחי... כל אחד יעשה מאמץ להליץ טוב ולהחליט לאהוב את האח אפילו שאני בטוח שהוא טועה... **לא יעזור לנו כלום!!** כמה שנהיה צודקים... וכמה שיהיה לנו טענות כרימון אחד על השני... יש דבר שאף אחד לא יכול לעמוד מולו!!!!! אבא שבשמים בוכה... אבא שבשמים לא אוהב שאנחנו רבים... ושום דבר לא יעזור לנו... לא יעזור לי שאני צודק... ולא יעזור לי לטעון שהשני התחיל... **אבא בוכה שהבנים שלו רבים!! נקודה!!!!!** כל אבא למשפחה מורחבת יודה בפה מלא... שהצער הכי גדול שהבנים שלו יכולים להמיט עליו זה לריב!!!! הקרע הכי גדול שהם יכולים לעשות לו בלב זה לא להסתדר אחד עם השני!!!! **ואת זה אנחנו עושים לאבינו שבשמים...** ואנחנו עוד צודקים... תודה רבה... את מי זה מעניין שאנחנו צודקים??? מי ביקש ממך להיות צודק... בקשו ממך לרחם על השכינה הקדושה שמפגינה צער ולא מוכנה להתנער מעפרה רק לאחר שנעשה שלום ואהבה ואחווה בינינו...

אני מודה: יתכן שאם הייתי טיפה שומע לקווי הניוז וקצת יותר מעורבב בעסקונה החרדית הייתי מדבר אחרת... אבל היא היא!!! יתכן שדווקא בגלל שתודה לקל... אני כ"כ רחוק וכ"כ לא יודע מה קורה... יתכן שדווקא אני מדבר אובייקטיבי!!! אני כעת יודע דבר אחד: השכינה הקדושה בוכה ומתעכבת בגלל שנאת חינם!!!! ולא מעניין את השכינה הקדושה שאנחנו צודקים... היא רוצה שאנחנו נגלה אכפתיות כלפיה ונתעלה מעל רגשות אישיים שיש לנו אחד כלפי השני... זה בדיוק מה שרש"י אומר על אחי יוסף: **"מלמד שהיו מתחרטים במכירתו ונתנו לבם להתנהג עמו באחווה ולפדותו בכל ממון שיפסקו עליהם"** אתה שומע?? גם אחרי עשרים ושתים שנה... אפשר לדפוק על השולחן ולהחליט זהו!!!! למען אבא אנחנו נותנים לב לנהוג באחווה... יוצאים למצרים מתוך כוונה לקחת אחריות על אח שלנו... ואיש אדוני הארץ מותח את החבל והוא שואל אותם: ואם יאמרו לכם שלא יחזירוהו בשום ממון מה תעשו?? אמרו לו: לכך באנו, להרוג או ליהרג (לשון רש"י) כתוב כאן: שלאחר עשרים ושתים שנה של עובדה מוגמרת שיוסף במצרים... יום אחד שבטי י-ה לא מפחדים לבצע חיפוש מסלול מחדש... והגיעו למסקנה הפוכה והם מחליטים לפדות אותו וללכת עם זה עד הסוף... מה יש?? סוף סוף זה אח שלנו... ויש בינינו מכנה משותף ששמו: אב זקן!!!! ויש גבול כמה אפשר לראות את אבא מצטער... יש גבול כמה אפשר להשאיר את אבא ככה... לא... האחים לא חזרו בהם מהדעה שלהם... אבל יש גבול כמה אפשר לראות את אבא מצטער...

יש בפרשיות אלו סתירה במדרשים לאורך כל הדרך: מצד אחד משמע מכמה מדרשים שהאחים לא חזרו בהם ממכירת יוסף (אכמ"ל), ומצד שני משמע שהם כן התחרטו..?? **התשובה היא פשוטה מאד:** בויכוח הנקודתי עם יוסף הם לא חזרו בהם לרגע! הם המשיכו לאחוז שהוא טועה והם אף פעם לא חזרו בהם מזה!!!! אבל דבר אחד הם לא לקחו בחשבון... שאבא כ"כ ישבר מהמריבה הזו... הם לא לקחו בחשבון שאבא ירד על בנו אבל שאולה.. **ועל זה!!! על זה הם כן התחרטו!!!!** אחי היקר... אני חולק עליך... אתה טועה ובגדול... אני אוחז שאתה לא בסדר... ומגיע לך מכות... ומכה מכה... ועל זה אני לא חוזר בי לרגע ואני לא אחזור בי... אף אחד לא יזיז אותי מהאמת... אני תמיד אמשיך להיות סבור שאתה טועה!!! **אבל!!!!** יש דבר אחד שאני חוזר בי!!! כשהתחלתי לריב איתך... לא לקחתי בחשבון... שברגע שאבא ראה את השנאה שבינינו הוא התחיל לבכות... וכ"כ נשבר מזה עד שהוא עזב את הבית שלו ומאז הוא לא חזר לשם... אוי אוי אוי... **את זה לא לקחתי בחשבון!!** אם הייתי יודע איך אבא יגיב על המריבה שלנו... הייתי מתעלה מעל החילוקי דעות שבינינו... אז שוב!!! נקודתית אני לא חוזר בי מהחילוקי דעות שבינינו... אבל אני כן חוזר בי... שאם הייתי יודע את המחיר היקר שאני אשלם על זה שהפסדתי אבא בשביל זה... אם הייתי יודע שזה המחיר הייתי עוד קצת בולע את הרוק...

זה בדיוק מה שקורה איתנו היום: אני ואתה חולקים... אנחנו יכולים להמשיך לחלוק תמיד... ואני ואתה לא חוזרים בנו לרגע מהחילוקי דעות שבינינו... אבל ההההלו... זה לא נגמר אצלנו... יש פה שכינה הקדושה שלא חוזרת הביתה בגלל המריבות שלנו... זה שווה??? לא שווה קצת לבלוע את הרוק ולהתעלות מעל הנימה האישית בשביל לאפשר לאבא שבשמים לחזור אחת ולתמיד הביתה ולהתאחד עם המשפחה?? **בנקודה הזו אנחנו כן חוזרים בנו!!!** אנחנו חוזרים בנו שלא לקחנו בחשבון את הצער שיהיה לאבא שבשמים מהמריבות שלנו... אני ואתה מוכנים לטובת העניין להתעלות מעל הויכוחים שלנו... ולהתאחד יחד למען אבא שבשמים!!! מי שמסכים איתי ביחס למשפטים אלו... שיעמוד ברגע זה על רגליו ויאמר בכוונה אמיתית ומתוך קבלת החלטה: אני מקבל על עצמי מכאן ולהבא לאהוב כל יהודי באשר הוא!!!

יתכן שיגיעו תגובות נזעמות על מאמר זה... יתכן שיהיו כאלו שיחשבו שמי יודע איזה כוונות פוליטיות מרומזות כאן... אבל מרן זיע"א לימד אותנו ללכת עם האמת ועד הסוף... ובימים אלו... ימי החימום על הסתלקותו.. כשהיד עדיין רועדת על המקלדת ולא מצליחה לכתוב משהו על מרן זיע"א בעצמו... אבל לכל הפחות למסור את משנתו הטהורה בצורה גלויה.. יהיה זה לקורת רוח לנשמתו הטהורה... עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

"למען לא נבוש..."- מושגים בסיסיים בהלכה.

מחמת חוסר ישוב הדעת, וקוצר הזמן ביומי דפגרא אלו...
לפניך כמה הערות נקודתיות, בענייני הספד- ותפילין,

א. הספד על אדם גדול בתורה זה מהדברים הנשגבים שחז"ל הפליגו והחמירו בהם מאד, ומצינו שבימי דוד היה רעב ג' שנים בעוון שני דברים וחד מינייהו על שאול שלא נספד כהלכה, ויהושע בן נון נטמן מצפון להר געש, ודורשים חז"ל (שבת קי"ג) שרעש עליהם הר להורגן בעוון שנתעצלו בהספדו, והזקנים שבדורו האריכו ימים אבל לא שנים בגלל שלא מספיק הספידוהו, וא"כ מעמד של הספד על גדול בתורה הוא לא אירוע טיקסי כפי שהרבה מאיתנו חושבים, אלא יש בו עבודת ה' ומעמד כבוד התורה דיחיד דדוחה עבודת המקדש וביטול תורה דרבים, (עיין מגילה ג:)

ב. צריך לדעת שהוראתו של מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א שניתן להספיד את מרן זיע"א בניגוד למה שכתוב בצוואה... זה בגדר דחויה ולא הותרה!!! כלומר: הנושא הזה הוא נידון שלם באחרונים, מה הדין באדם גדול שציווה שלא יספידוהו, האם צריך להישמע להוראתו או לא?? ויש בזה מחלוקת שלימה... וההכרעה בזה היא לא פשוטה... (עיין יו"ד סי' שמ"ד בפתחי תשובה שם) אשר ע"כ כיון שמרן הגר"ח קנייבסקי **נימק** את הוראת ההיתר שהיות ויש בהספדים חיזוק לרבים, זו הסיבה להיתר, הרי רק כשאכן מדובר בחיזוק והתעוררות, אזי מותר, אבל כל הספד או פרסום שאין בו שמץ של התעוררות (כגון מודעת אבל שכל מטרתה פרסומת.. וכל כיוצ"ב) אין בו כל היתר.

בעניין תפילין:

א. הערה טכנית והכרחית בעניין תפילין, לימות החורף הקרים: בימים אלו אנחנו מתלבשים טוב... גופיה חמה, חולצה, וסוודר, וכשאנחנו באים להניח תפילין של יד צריך להרים את הגופיה ואת החולצה ואת הסוודר עד מקום ההנחה, ואני לא צריך לספר לך שלפעמים זה הולך בקושי, וצריך לוודא היטב שרצועת התפילין כולה אכן מונחת על בשרו, ולא חלילה מונחת בחלקה על הגופיה שזה חציצה במקום הקשירה שלכתחילה יש להחמיר בזה, (עיין מ"ב סי' כ"ז סקט"ז)

ב. היות ואצל יהודי חרדי נורמלי הרי למעמד של הנחת תפילין יש עיתוי מאד מסוים ביום... דהיינו בשעת תפילת שחרית, שאז מניחים תפילין וזהו!!! אז כשקורה פעם ב... שהתפללת שחרית בלי תפילין... **יש סיכון מאד גדול** שתשכח להניח תפילין... (סיכון הרבה יותר מהמסורתי שכן זוכר להניח תפילין באיזשהו שלב ביום... כי שוב, אצלך תפילין היות וזה משהו ששייך לתפילת שחרית אז ברגע שהתפללת שחרית.. התפילין הם מחוץ לתחום..). מה עושים כדי לא לשכוח חלילה?? (קרקפתא דלא מנח תפילי אפילו יום אחד זה איום ונורא... עדיף לא לדבר...) **אז מישהו נתן לי עצה נפלאה שהוכיחה את עצמה יפה מאד!** והיא: לא פחות ולא יותר **תוריד את הכיפה!** תחליט: שכל זמן שאני לא מניח תפילין **אין לי זכות** ללבוש כיפה, וממילא זה יכריח אותך ללכת כל היום עם כובע על הראש.. וברגע שרק תרצה להוריד את הכובע... הופה!! אני בלי כיפה... אוה.. נזכרתי שלא הנחתי תפילין.. אני סומך עליך שעד השקיעה, בטח יצא לך כמה פעמים שתרצה להתפטר מהכובע... וממילא תזכר להניח תפילין... (ויתכן שאצל חלק מקהילות החסידים זה לא פתרון טוב.. כי הם רגילים ללכת עם כובע ברוב שעות היום...)

הלכה (בקרוב ממש) למעשה

גברת דבורה נהפכה ביום אחד בהיר לכהנת שאוכלת תרומה.. היתכן?

השכונה שלנו סובלת ממחסור חמור בכהנים... אין!! אין אפילו כהן אחד בכל השכונה שלנו! ולמה?? כי השכונה שלנו ממוקמת מאוד קרוב לבית קברות... וכל לוויה עוברת כאן... וכל מי שחוזר מהלוויה חוזר דרך השכונה שלנו... ו... ובשביל כהנים לגור בכזה מקום זה התקפת לב יומיומית!!! לכן הכהנים מתרחקים מהשכונה שלנו... וזה אחת החסרונות שיש לנו כאן... סוף סוף גם אנחנו יהודים... וגם אנחנו מפרישים תרומה גדולה ותרומת מעשר... ו.. ו... ואין לנו למי לתת את זה... על כל חתיכה קטנה של חלה אתה צריך לכתת את רגליך רבע שעה עד שאתה מגיע לשכונה הקרובה... ומשם ללכת עוד עשר דקות עד שאתה מגיע לכהן אידיאלי מיוחס ותלמיד חכם שאפשר לתת לו תרומה דאורייתא בלב שקט...

אבל אל תשאל!!!!! בשבוע שעבר נפל דבר בשכונה שלנו... כל השכונה כמרקחה... כולם מדברים בלהט על התופעה החדשה והמוזרה... מה קרה??? שבוע שעבר נפטר פה ר' שלמה... יהודי יקר בן שמונים... סבא למשפחה רחבה ומסועפת... כולם נשואים וגרים פה כשתילי זיתים סביב לשולחנו... ומיד לאחר השבעה... נתלתה בבית הכנסת מודעה מאוד מאוד מוזרה!!!! במודעה היה כתוב: **הודעה חשובה:** מהיום ואילך האלמנה מרת דבורה שתחיה אשת ר' שלמה ז"ל שנפטר - מהיום ואילך היא מקבלת תרומה גדולה... כולם מגיעים בבוקר לבית הכנסת ומסתכלים על המודעה מכל הכיוונים ולא מצליחים לפענח אותה... גברת דבורה מקבלת תרומה גדולה ? ! ? ! מה הקשר?? מה קרה פתאום?? ממתי הגננת דבורה נהפכה להיות כהנת??? אנחנו מכירים אותה כבר עשרות שנים... אף פעם לא שמענו שהיא כהנת... לא היא ולא בעלה ולא הילדים שלה.. אה... כנראה שיש פה טעות... כנראה שזה לא תרומה **גדולה...** אלא כנראה שמתכוונים לתרומות לקרן של קופת העיר לטובת האלמנה... אז תמחוק את התרומה **גדולה...** תכתוב שניתן לתת תרומות לקרן מספר 865764534... **אבל לא!!!!** בני המשפחה באו והבהירו נחרצות שדווקא לא נפתח שום קרן ולא צריך תרומות... אז מה כן?? אמא שלנו מהיום אוכלת אכן **תרומה גדולה!!!!** ההההלם... כל השכונה מדברת על זה... מה הקשר... אנחנו מכירים את המשפחה של ר' שלמה כבר עשרות שנים... ואף פעם לא ידענו שהם כהנים... פתאום!!! פתאום אם המשפחה... ורק היא... נהייתה בבוקר אחד כהנת?? איך היא עשתה את זה?? אולי הגיע איזה כהן כמו עשיו בשעתו והחליט למכור לאלמנה את הכהונה שלו כדי שיהיה לה מה לאכול...??? אולי היא עשתה מעשה גבורה כמו פנחס.. והקב"ה נתן לה כהונה?? בקיצור: כל השכונה מדברת... ו... ו... ובקיצור: מה מתברר???

היסטוריה קצת עצובה... הסבתא דבורה... לפני שישים שנה היא הייתה נערה צעירה מבית ישראלי לכל דבר... ויום אחד היא התחתנה עם ר' יועזר הכהן!!! מאותו יום שדבורה התחתנה עם ר' יועזר הכהן... היא התחילה לראשונה לאכול תרומה גדולה... למה?? כי היא נהייתה אשת כהן... נולדו להם שתי בנות... לאחת קראו אלישבע על שם אשתו הצדקנית של אהרן הכהן... לשניה קראו יוכבד על שם אמו של אהרן הכהן... והנה לאחר כמה שנים קרתה טרגדיה נורא... ר' יועזר הכהן נספה באופן פתאומי בתאונת דרכים קטלנית והותיר את אשתו דבורה אלמנה עם אלישבע ויוכבד... דבורה השבורה חזרה עם שתי בנותיה לבית הוריה... ולמרות שבעלה הכהן נפטר... **היא המשיכה** לאכול בתרומה!!! תנחש למה??? כי יש לה זרע ממנו... אלישבע ויוכבד שתיהם בנות כהן!!!! ויש דין שאישה שיש לה זרע מבעלה הכהן... אז למרות שהוא כבר נפטר... היא אוכלת מחמת זרעו!! (כלומר: מחמת שהיא אמא של זרע כהן... הבנת...?)

עברו עשר שנים... והאלמנה דבורה זכתה שוב להקים את ביתה בשנית... והיא נישאה בשעה טובה לר' שלמה... שהוא לשם שינוי היה ישראל ולא כהן!!! היא הביאה איתה את השתי בנות שלה... והוא הביא איתו את ארבעת הילדים שלו... מאותו יום שדבורה התחתנה עם ר' שלמה הישראל... מאותו יום **היא הפסיקה לאכול תרומה!!!** כי נכון אמנם שיש לה זרע מכהן... אבל זה תקף כל זמן שהיא לא נשואה... (או גרושה או אלמנה) אבל ברגע שהיא התחתנה עם ישראל... היא כבר לא יכולה לאכול בתרומה... (אגב: לעומת זאת אלישבע ויוכבד כן המשיכו לאכול בתרומה... כי היא המשיכו להיות בנות כהן) עכ"פ גברת דבורה הקימה בית לתפארת עם ר' שלמה... הם אמנם לא זכו לילדים משותפים משלהם... אבל הם שמחו במה שיש... ושניהם גידלו ביחד... הוא את שתי בנותיו של אשתו... והיא את ארבעת ילדיו... ויום אחד אלישבע התארסה!!! עם מי?? עם בחור בן עליה אבל ישראל... נכון אמנם שיש לכל כהנת חלום להתחתן עם כהן... אבל אלישבע כבר התרגלה לגדול בבית של ישראלים... אז היא לא עשתה מזה עסק... בלאו הכי גם עד היום שהיא כן יכלה לאכול תרומה... היה לה מאוד קשה להיות כהנת לבד היא ואחותה בבית שכולו ישראלים... (שאוכלים רק על טהרת חולין ולא על טהרת תרומה...) ולאחריה התארסה גם יוכבד... וגם היא הלכה בעקבותיה והתארסה עם בחור ישראל ולא כהן... ומאותו יום גם אלישבע וגם יוכבד... שניהם כבר לא יכלו לאכול בתרומה... יש לציין שלאחר האירוסין של יוכבד... ר' שלמה מצא את דבורה מגניבה כמה דמעות סוררות... היא ממש לא רצתה שבעלה יראה שהיא בוכה... אבל הוא כן ראה ושאל... והפציר... מה... מה קרה?? לא הייתה לה ברירה והיא שיתפה אותו ברגשותיה... תבין בעלי היקר... לא נעים לי... אבל אתה יודע שפעם הייתי נשואה לכהן והייתי אוכלת תרומה... וגם אחרי שהתאלמנתי ממנו עדיין המשכתי לאכול תרומה... והנה... כשהתחתנתי איתך... אמנם אני הפסקתי לאכול תרומה... אבל לכה"פ הבנות שלי המשיכו לאכול בתרומה... אז הרגשתי עדיין קצת מחוברת במשהו לכהונה... אבל כעת... אחרי שגם הבת הראשונה וגם הבת השניה שלי... גם היא מתחתנת עם ישראל... זהו!!! כעת חסל סדר כהונה מהבית שלנו לגמרי!!!! זה... זה קצת כואב לי... קצת מעורר פצעים ישנים... אני מרגישה שכעת אני עושה את הצעד האחרון של התנתקות מוחלטת מבעלי הראשון ומקדושת אהרן שבו... (עכשיו רק תבין לבד למה גברת דבורה לא כ"כ רצתה שבעלה מזיווג שני ישים לב לרגשותיה הבלתי נשלטים מבעלה הראשון...) אבל ברוך ה'... אלישבע ויוכבד שתיהם נשואות... גם הבנים של ר' שלמה נשואים. כולם גרים פה... כולם ישראלים גמורים... והנה!!!! יום אחד ר' שלמה נפטר בשיבה טובה... במעמד ארבעת בניו האמיתיים ושתי חתניו החורגים... ברגע שר' שלמה נפטר!!!! מיד אחרי הלוויה הגיע בעלה של אלישבע שהוא תלמיד חכם... והעיר את תשומת לבה של חמותו האלמנה דבורה... שתדעי לך: שמהיום ואילך את יכולה להתחיל שוב לאכול תרומה!!! היא הסתכלה עליו כאילו הוא נפל מהירח... מה?? למה???? מה פירוש למה?? יש לך בת שקוראים לה אלישבע!! והיא בת כהן והיא מזכה אותך לאכול בתרומה... גברת דבורה התבלבלה לגמרי והיא כמעט כעסה על חתנה... איזה שטויות אתה מדבר... הרי הבת שלי אלישבע בכבודה ובעצמה לא יכולה לאכול בתרומה... כי היא התחתנה איתך שאתה ישראל... אז אני???? האמא שלה... אני כן אוכל לאכול בתרומה בגללה?? חייך בעלה של אלישבע ואמר: חמותי היקרה!!!! את מדברת כמו למדנית... אבל אכן כן!!!! זה אחד מהמקומות המעניינים בתורה... שאת יכולה לאכול בתרומה בגללה בו בזמן שהיא בעצמה לא יכולה לאכול בתרומה... כל העיר מדברת על הסיפור הזה... גברת דבורה התחילה לאכול תרומה... עיין רמב"ם פ"ו מהלכות תרומות..

מה ההבדל בין רגע לפני ש״נצחו אראלים את המצוקים״ לבין הרגע שאחרי??

עכ"פ... כיון שלא הצלחתי עד כה לכתוב על מרן זיע"א... אנסה להתמקד במשהו יותר כללי... ובכן: בשבועות האחרונים... כשהתפללנו על מרן זיע"א... וניסינו לקרוע את השמים... ניגש אלי חסיד אחד ואמר לי בהקנטה: למה אתם כ"כ מתפללים על מרן הרב שטיינמן?? הרי הוא בלאו הכי נמצא במצב שאתם כבר לא יכולים לשאול אותו שאלות... ממילא בפועל אתם לא מקבלים ממנו עצה ותושיה... אז למה אתם מתפללים כ"כ חזק?? בשלמא אנחנו- החסידים... אנחנו יודעים על מה יש להתפלל. אנחנו מאמינים שהאדמו"ר שליט"א בעצם קיומו פה בעולם הוא פועל ישועות וכו' וכו'... אבל אתם הליטוואקעס... על מה אתם מתפללים כ"כ?? אז אמנם השאלה הגיע בצורה קנטרנית... והיא הצליחה לעצבן אותי.. אבל הוא גם הצליח למקד אותי... חשבתי וחשבתי והנה התשובה:

ובכן: מה ההבדל בין מרן הרב שטיינמן ששרוי בבית החולים מעייני הישועה מורדם ומונשם... לבין מרן הרב שטיינמן זכר צדיק וקדוש לברכה שמנוחתו כבוד בבית החיים בבני ברק?? התשובה היא כך: אדם חי!!!! פירושו: שיש לפנינו בית מלון שקוראים לו גוף... והגוף הזה מארח את הנפש רוח והנשמה... כלומר: באמצעות הגוף הנפש רוח והנשמה נמצאים תחת קורת גג אחת... הלא היא הגוף... והנה!! ברגע שהגוף מת... מי מת??? הבית מלון מת!!! חוץ מהבית מלון הכל קיים... קוראים לזה בזוהר: נתפרדה החבילה!!!! הנשמה עולה למקום ששמו "צרור החיים" הרוח עולה למקום שקוראים לו גן עדן... ורק הנפש... הנפש נמצאת מע"ג הקבר.. וזו הסיבה שאנחנו עושים מצבה מעל הקבר... שקוראים לזה נפש... כי שם משכן הנפש... עד כאן ברור??? ובכן: כל זמן שמרן הרב שטיינמן היה בחיים חיותו!! המשמעות הייתה ש-פה!!!! נמצאת נשמה קדושה ונוראה של הרב שטיינמן... ברגע שאתה מבקש ממנו ברכה והרב מברך... מי מברך פה?? הנפש רוח ונשמה של הרב שטיינמן כאחד... זכית לברכה מנשמתו של הרב שטיינמן!!! כי היות והגוף נמצא לפנינו כאן.. אז הבית מלון עם שלושת אורחיו שרויים בו.. כל משפט שיוצא מפיו בוקע מהנפש רוח והנשמה כאחד... והנה!!! לפתע נדם הלב הגדול... ונתפרדה החבילה... נשמתו הטהורה של מרן עלתה בסערה השמיימה ונתקבלה תחת כסא הכבוד... וזהו!!! מכאן ואילך אין לנו שום זכות ולא זיקה לנשמתו הטהורה... היא נמצאת אי שם בצרור החיים... גם לרוחו הגדולה של מרן זיע"א אין לנו רשות להתקרב... מה כן?? יש לנו נפש!!! מקום ציונו של מרן זיע"א... לשם אפשר להגיע ולהתפלל... ולצעוק לקב"ה על כל הצרות והיסורים שלנו... ואז!!! הנפש שומעת את הבקשות ויש לה את האפשרות להעביר את המידע לרוח... הרוח מקבלת את המידע מהנפש... ויש לה את הזכות לעלות לעיתים מזומנים לנשמה ולהעביר לה את הצרות שנמסרו לנפש... ואז!!! אחרי שהנשמה מקבלת את המידע שהגיעה לרוח מהנפש... אז לנשמה שנמצאת תחת כסא הכבוד... יש כח לפעול ולבקש מהקב"ה בכבודו ובעצמו... (עיין זוה"ק פרשת אחרי מות) **זה ההבדל!!!!** עד לפני כמה שבועות... הנשמה של הרב שטיינמן הייתה כאן!! היית יכול לעמוד ולדבר עם נשמה שבקצה אחד שלה אחוזה כאן מולך בעולם הזה... ובמקביל!!!! תוך כדי שהנשמה הזו אחוזה כאן... הרי בקצה השני היא נמצאת תחת כסא הכבוד... זאת אומרת: גם כשמרן הרב שטיינמן שכב מחוסר הכרה בבית החולים מעייני הישועה... היה שם בפועל צינור ישיר שמחבר את ביה"ח מעייני הישועה למתחת כסא הכבוד!!! אבל ברגע שהלב הגדול נדם? ונשמתו של מרן זיע"א עלתה בסערה השמיימה... זהו!!! מכאן ואילך נתפרדה החבילה... והנפש אחוזה כאן... הרוח נמצאת בגן עדן... והנשמה אי שם מעל עולם האצילות ומתחת כסא הכבוד... מכאן ואילך אם אנחנו רוצים שנשמתו של מרן זיע"א תהיה מליצת יושר בעדנו... כאן צריך תהליך ארוך ומורכב... צרתם של ישראל עוברת דבר ראשון לנפשו הקדושה ששוכנת מעל קברו... והנפש מוסרת את הדברים לרוח... .ומשם לנשמה... ומשם עומדת נשמתו הקדושה של מרן זיע"א ומליצה טוב בעדנו... פעם היינו קרובים לנשמתו של מרן זיע"א... היה לנו שיג ושיח איתה... הנשמה שלו דיברה איתנו... פנתה אלינו בלשון נוכח... אבל מכאן ואילך... והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו... אין לנו כבר זכות לשיג ושיח עם הנשמה... אבל עדיין!! עדיין חז"ל מתעקשים לומר: שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם!!! סוד סוד הנשמה... כל זמן שהיא כאן.. היא מופיעה בצמצום אחר צמצום... באחיזה מאוד מאוד קלושה... אבל ברגע שהצדיק מסתלק מן העולם... כח הנשמה שלו מאיר בשיא תוקפה... וההההראיה: בחיי חיותו של מרן זיע"א לא היו יכולים שני אנשים לדבר איתו ביחד... כי סוד סוד הנשמה אסורה וכלואה בתוך גוף... וחושי הגוף לא יכולים לעשות שני דברים ביחד... אבל ברגע שהגענו ללוויה? פתאום יכלו חצי מיליון איש להגיע... והיה לנשמה של מרן זיע"א כח להכיל ולקבל חצי מיליון איש כאחד!!! להשפיע פי שנים ברוחו על כל אחד ואחד שזכה להשתטח באשכבתיה דרבי... בחיי חיותו של מרן זיע"א הוא שמע אותנו... הקשיב לצרות של כלל ישראל... ניסה לברך... ובעיקר נאנח... סוד סוד מדובר בנשמה שכוחה מוגבל בבן תמותה... אבל ברגע שנשמתו של מרן זיע"א לאחר הסתלקותו... מקבלת מידע על יהודי שצריך ישועה... זה כבר כח אחר לגמרי!!!! זה כח של נשמה שאין גוף שיגביל אותה!! נשמתו של מרן זיע"א נכנסת לפנים מן הפרגוד ומליצה יושר על כל מי שדבק בדרכו.. על כל מי שיקבל על עצמו לדבוק במידותיו... בתורתו... ובפרישותו...

מאמר קריטי ומוקדש במיוחד לבחור בן עליה...
אחת מטעו של מרן הרב שטיינמן זיע"א...

התקופה שאחר פטירתו של גדול בישראל... היא תקופה מאוד מרוממת בשביל בחור בן עליה... אבל במקביל... **היא גם מאוד מסוכנת!!!!** ולמה?? כי מיד לאחר אשכבתיה דרבי... בבת אחת מפוצצים אותנו מכל הכיוונים במעשים ועובדות אודות גדלותו של אותו גדול... וההתמדה המופלגת שלו... והצדקות... והמידות... וככככל מה שהוא עשה בחיים... ובחור בן עליה שומע וגומע את כככל הסיפורים האלו בשבוע אחד או שבועיים... והוא נתקל בשאיפות אדירות... ואז הוא נכנס לכככזה טורבו!!!! והוא מתחיל לזנק עם כל העוצמה... אני רוצה לצאת הרב שטיינמן ויהי מה... אז בהתחלה הוא באמת מרגיש שהוא נמצא בחיזוק אדיר והתעלות עצומה... אבל מהר מאוד מערכת העצבים קורסת וזה... זה לא נחמד... **אז זהו!!! לפני שאני בכלל מתחיל לדבר על הנושא הזה...** אני רוצה לגלות לך את אמריקה ולומר לך: ש-נא לא לשכוח!!! שמרן הרב שטיינמן נפטר בגיל 104!!!! ומה שמספרים לך בשבוע שבועיים האלו על מרן זיע"א... אמנם דוחסים לך את כל הסיפורים האלו בשבוע אחד... אבל נא לא לשכוח... שהסיפורים האלו השתרעו על פני מאה וארבע שנים... כלומר: זה שאתה שומע את כל הסיפורים בשבוע אחד... זה לא אומר שכל זה קרה תוך שבוע אחד.. ונראה לך שאני מתבדח... אבל לא!!! זה בעיה... פעם ישבתי וקראתי ספר על הרב שטיינמן במשך שעתיים. יצאתי עם סחרחורת ועם המון חלישות הדעת ויאוש מוחלט... תראה מה הוא הספיק לעשות... איפה אני ואיפה הוא?!?!?! צדקתי??? ברור שלא!!! ולמה לא?? כי היות ובספר הצריקו לי את מאה שנות חייו של מרן זיע"א תוך שעתיים.. אז בתת הכרה שלי זה נצרב... תראה מה הוא עשה תוך שעתיים... אז זהו שלא!!! נכון שאתה קראת את זה בשעתיים... אבל בפועל זה התרחש במשך למעלה ממאה שנה... והוא הדין הכא...

ובכן: מה אני בא לומר לך בן עליה יקר???

אתה כעת נמצא בעמדת זינוק!!! שמעת כ"כ הרבה סיפורים... וגדלות... ואתה כעת רוצה לשים גז בשביל לזכות גם אתה להגיע גם להתמדה של הרב שטיינמן... **אבל לא!!!! סטופ!!! עצור!!!** סליחה שאני מייבש אותך... אני רוצה להגיד לך משפט שאתה תהיה בההלם כשתשמע אותו... תנוח דעתך... אתה לא צריך לעשות כלום... **כי כבר עכשיו!!!!! כבר עכשיו יש לך את ההתמדה של הרב שטיינמן בכבודו ובעצמו!!!!** אני כמובן מדבר על בחור בן עליה... שהסדרים שלך מלאים... וגם הסדרים הקטנים שבין הסדרים שלך... גם הם כבר רוויים... אז זהו!!!!! תרגע... אתה כבר עכשיו מתמיד **כמו הרב שטיינמן!!!** אתה לא צריך יותר... אם רק תמשיך כך... אתה כבר הרב שטיינמן... נו... אם אכן כך... אם ההתמדה שלי כמות היא... כבר מספיקה בשביל לצמוח הרב שטיינמן... אז למה היה רק הרב שטיינמן אחד??? הרי מתמידים כמוני יש לרוב... ואם זה מספיק... אז היו אמורים להיות לנו כיום עשרות הרב שטיינמן? אוהו... **כאן נגעת בנקודה כואבת!!**

ברצוני לגלות לך אמת כאובה שאני מודיע לך מראש שיהיה לך קשה לקבל אותה... גם אם אתה תהנהן לי בראש... אתה לא באמת מסכים איתי וצר לי להודיע לך: ש-- ההתמדה שלך הזו... שאתה כ"כ דוהר עליה... וכ"כ בטוח בה... וכ"כ משוכנע שהיא בכיס שלך... לדאבוננו הרב הניסיון המר הוכיח שמשהו קורה במשך החיים... וההתמדה הגדולה הזו איכשהו דועכת ונמוגה עד שהיא נעלמת... ומתוך מאות ואלפי בחורים שבתור בחורים ההתמדה שלהם הייתה כמו של הרב שטיינמן... הרי בשלב מסוים בחיים ההתמדה הזו ירדה... ומתוך מאות ואלפי מתמידים... נשאר לנו הרב שטיינמן אחד שמה שייחד אותו שהוא המשיך!!!! המשיך להתעלות והמשיך להיות עובד ה' עד הגיל הזה.... **כלומר כך:** כשאתה עכשיו מתכונן להיכנס לטורבו מתוך תכנית שאני רוצה לצמוח הרב שטיינמן ובכל מחיר... **על מה אתה צריך לשים את הדגש.** העיקרי ביותר?? להתחיל להתמיד כמו הרב שטיינמן?? **לא!!** זה בסדר... אתה **כבר עכשיו** מתמיד כמוהו... אז מה כן???? ההנקודה העיקרית שעליה אתה צריך לשים את כל הדגש זה איך אני **מנצח** ומאבטח את ההתמדה הנוכחית הזו שאני אמשיך כך תמיד!!!!!! מה אני עושה שההתמדה הזו לא תפסק לעולם!!!! איך אני גורם שהשטייגען הזה ימשיך איתי הלאה עד הגיל של הרב שטיינמן...

זה הסיפור הגדול!!!! פה נמצא הקוץ!!!! בנקודה הזו תלוי הכל!!!!!

ביניינו... תוך כדי שאני כותב את הדברים... אני מרגיש שאני מדבר לקיר... כי לבחור ישיבה מאוד קשה לקבל כזה משפט... כשבחור ישיבה דוהר על סוס... ומישהו עומד שם למטה וצועק לו: תזהר שלא תפול מהסוס... אין כמעט עם מי לדבר... כי הוא יושב מידי טוב על הסוס בשביל להאמין שיכול להיות אחרת... אז אם יהיה בחור בן עליה אחד באמת בר דעת שיהיה לו שכל והוא באמת יפנים את הדברים והיה זה שכרנו...

ובכן לאן אני חותר?? מה באמת צריך לעשות בשביל לבטח את ההתמדה הזו??? מה כבר בחור בן עליה יכול לעשות כדי לאבטח שאת ההתמדה שהוא לומד כיום... הוא ימשיך כך לתמיד???? אז אני אתחיל עם דוגמא ממש מעניינא דיומא... אני אספר לך סיפור... כשהרב שך נפטר... היה לי חבר שהיה מתמיד עצום- כמו הרב שך... וכשהתחילו להספיד את הרב שך... הוא באמת שאיפות עצומות שגם הוא רוצה לצמוח מתמיד כמו הרב שך... הבחור הזה העמיס על עצמו והעמיס יותר ועוד יותר... ואז כצפוי... הוא לא עמד בעומס... והוא כרע תחת משאו... והיום לדאבוננו הרב הוא בטלן הבטלנים... הוא פשוט לא מסוגל ללמוד... איפה הייתה הטעות הנוראה שלו? הוא רצה להגיע להתמדה של הרב שך!!!! אבל דא עקא!!!! מה נעשה שכבר אז היה לו את ההתמדה של הרב שך!!! רק מה היה חסר לו בשביל לצמוח הרב שך??? היה חסר לו רק דבר אחד: **להמשיך** ככה עד הגיל של הרב שך!!!! אם הוא היה יודע שכבר עכשיו הוא בסיידר... הוא כבר עכשיו מתמיד כמו הרב שך... אז במקום להכפיל את ההתמדה שלו ולקרוס טוטאלית... הוא היה מתמקד **בלשמר את הקיים** ולהמשיך עם זה ביותר שאת... ואז אם הוא באמת היה ממשיך ככה!!!!! אז כבר עכשיו הוא היה גדול בתורה... אבל בטפשותו הגדולה... הוא לא העריך את מה שהוא **כבר** עושה!!! ובמקום להתרכז בלשמר את ההתמדה הקיימת... הוא העמיס על עצמו כפל כפליים... ואז הוא נהפך להיות שברי לוחות... ולא די לנו שהרב שך נפטר... אז גם הבחור הזה שיכל לגדול הרב שך... גם הוא נאבד לנו ונקבר למרגלות השאיפה לצמוח הרב שך...

והאמת היא שמישהו פעם אמר לי וורט מזעזע... מקובל שגונזים ספרי תורה ליד קברו של גדול בתורה... מפחיד לומר... אבל על כל גדול בישראל שנפטר... ישנם כמה עשרות צעירים ספרי תורה שנגנזים ונקברים למרגלותיו על מזבח השאיפות החסרות פרופורציה שהם נכנסו לטורבו ולסחרוריות והחליטו בכל מחיר להדביק את הקצב ולהגיע כבר עכשיו למדרגה שאותו גדול הגיע בסוף ימיו... והסוף העצוב הוא שהבני עליה האלו לא עומדים בעומס והם נשברים ונופלים... והגדלות שלהם נגנזת בדאבון לב ונקברת למרגלות רגליו של אותו גדול בתורה שהם כ"כ רצו להגיע למדרגתו... לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם...

זו העבודה שמוטלת עליך!!! אם אתה בחור בן עליה... ואתה כבר יושב ולומד ברציפות... מה שנדרש ממך זה לדאוג על העתיד!!! לדאוג שאת מה שאתה כבר עושה... אתה תמשיך לעשות גם בעתיד..

ותכל'ס: איך עושים את זה?? איך משמרים את הקיים??? איך אני מבטח את עצמי שאת ההתמדה שיש לי היום... אני אמשיך איתה לכל החיים???

אז כאן אני רוצה לעורר את תשומת לבך:

האיום הגדול ביותר שמאיים על העתיד של בחור בן עליה... לאיום הזה קוראים **בעיה בטרמוסטט!!!!** אתה יודע מה זה טרמוסטט?? אז כידוע: לכל מקרר או מזגן או אפילו קומקום... יש טרמוסטט... הטרמוסטט זה חיישן משוכלל שהוא מזהה שהמים כבר חמים ואז הקומקום קופץ... הוא מזהה שהמקרר כבר קר מספיק ואז המקרר מפסיק לעבוד... (ואז אנחנו פותחים אותו בשבת או לא פותחים... כל אחד לשיטתו...) עכשיו: ברגע שהטרמוסטט מתקלקל... זהו... כאן זה תחילת הסוף של המכשיר... מקרר שאין לו טרמוסטט הוא מקרר ומקרר עד שנהיה קרח... וזה עניין של זמן עד שאנחנו רואים מודעה בידיעון השכונתי מקרר למסירה... ואז איכשהו המקרר מוצא את עצמו יום אחד בפנימיה של הישיבה... (היה או לא היה???) אז זהו!!! כל בחור בן עליה בממוצע הוא בקבוצת סיכון שיש לו **בעיה בטרמוסטט...** בן אדם מבוגר יותר יודע לזהות איפה צריך לעצור... יש לו את החיישן הטבעי שהוא קולט... ש... עד כאן..פה צריך להפסיק... אבל לבחורים בני עליה... יש הרבה פעמים בעיה בטרמוסטט... יש להם קושי לזהות איפה לעצור... איפה אני מתחיל להגזים... ואיפה עוד שניה אני מגיע לפיצוץ... בחור בן עליה יום אחד שומע הספד על מרן הרב שטיינמן על ההתמדה ועל השקידות... ואז בבת אחת הוא נכנס להילוך חמישי ומתחיל ללמוד בהתמדה ולומד ולומד.. וההלו... סטופ... תעצור!!! אתה לא קולט שאתה מגזים?? אתה לא קולט שאם אתה ממשיך ככה עוד חודש חודשיים... אתה גממור?? בקצב הזה... אתה יום אחד תמצא את עצמך מפורסם בידיעון בתור בחור למסירה?? **מותר לבחור בן עליה לדעת את הסיכונים שלו!!!!** הסיכון שלך... הדבר שהכי הכי מאיים על העליה הרוחנית שלך... זה **בעיה בטרמוסטט!!!!** אתה יודע למה רובא דרובא של המתמידים בגיל שלך... לא המשיכו להתמיד ככה במשך כל השנים...?? אתה יודע למה מתוך מאות בחורי ישיבות בני עליה... רק אחד יצא הרב שטיינמן? אתה יודע למה???? כי היה להם **בעיה בטרמוסטט!!!!** מקרר שיש לו טרמוסטט יכול להחזיק ככה שנים ע"ג שנים... אבל ברגע שהולך הטרמוסטט זה עניין של זמן עד שהוא נמכר לאלטע זאכען... וזה הסוף המר של הרבה מאוד בני עליה...

אתה צריך לעשות הכל ולהתאמץ מאוד לאהוב את מה שאתה עושה!! בחור בן עליה שיושב ולומד בהתמדה ולא אוהב את מה שהוא לומד... לא מספיק מחובר ונהנה ממה שהוא עושה... הסיכוי שלו להמשיך ככה לאורך ימים ושנים **הוא אפסי...** כך!!! שאם אתה רואה בחור שהוא מתמיד עצום ... (ואז כמובן הקנאה ותחרות עושה את שלה... ואתה מתחיל להיות מוטרד ברצינות... איך אני אהיה גדול הדור... הרי הוא יותר מתמיד ממני וממילא הוא גדול הדור לפני? למבינים בלבד...) אם אתה לא רואה אותו שמח בזה... ככה אין שום סיכוי לצמוח גדול בישראל!!! אין סיכוי!!!! ולמה לא?? כי שוב!!! יש פה בעיה מאוד טכנית: בשביל לצמוח גדול בתורה צריך פשוט לאבטח את ההמשכיות... ובן אדם שלא אוהב את מה שהוא עושה... זה לא ימשיך.. נו... זה לא!!! זה נתקע!! זה נעצר!! אין פה מה להבין... זה פשוט...

אני אתן לך דוגמא... סיפור אישי... בתור בחור... יום אחד שמעתי שמרן הרב שך חזר על מסכת בבא קמא כמה מאות פעמים... וזה מה שעשה אותו גדול וכו' וכו'... קדימה!!!! הסתערתי על המבצע... החלטתי שאני לומד את מסכת שבת לכה"פ מאה פעמים... התחלתי לחזור על כל דף עשרים פעמים.. שלושים פעמים... ארבעים... חמישים... ואתה יודע מה קרה??? תוך תקופה קצרה מסכת שבת יצאה לי... לא מהאף!! אלא מהאזניים!!!! ומאז לא הייתי מסוגל לפתוח יותר מסכת שבת... **הנה לך חוסר אחריות!!!!** אדוני היקר... אתה רוצה לצמוח הרב שך??? בשביל לצמוח הרב שך... אתה צריך לרקום קשרים חיוביים עם התורה... קשרים כאלו טובים ובריאים שיחזיקו מעמד במשך עשרות שנים קדימה... תבין: אם אתה באמת רוצה לצמוח הרב שטיינמן... המשמעות היא שאת המסכת בבא קמא שאתה עכשיו לומד... אתה אמור לפגוש אותה עוד עשרות פעמים במשך השמונים שנה הקרובות... **אז מה אתה שובר איתה את הכלים???** אתה לא מבין לבד... שאם אתה הולך ראש בקיר ואתה חוזר על דף אחד שלושים פעמים... אתה לא קולט שאתה משניא ומרחיק את המסכת הזו ממך?? **איפה הטרמוסטט שלך???** איך הוא לא מזהה שבקצב הזה המכונה של אהבת תורה שלך הולכת להיגמר???? אל תתקע על הדוגמא שהבאתי... לכל בחור יש את הדוגמא הנקודתית שלו... את ההנהגה הכפייתית שלו... שיוצאים לך קרניים ואתה כמעט מתפוצץ... אבל מה אפשר לעשות... ש"ככה יוצאים גדוייילים..." ? ! ?

אדוני!!!! ככה קוברים גדויילים... מי שלומד בצורה שמשניאה עליו את הלימוד הוא קובר במו ידיו את הגדול שבו... כי יש גבול כמה הנפש שלנו יכולה לעשות דברים שהיא לא סובלת אותם... **זה נקרא חוסר אחריות!!!** יש כלל ביחסי שכנים: אם אני חי בדירה בשכירות... ועוד מעט אני עוזב פה... לא איכפת לי להסתכסך עם השכנים... כי אוטוטו אני עוזב פה ואני יותר לא אראה אותם... אבל אם זו דירה שלי... ואני מתכנן להשתקע פה... אז אני עושה מאמץ עליון (עד כמה שיש לי שכל) להסתדר עם השכנים... להגיע איתם להבנות.. כי... כי אין לי ברירה... אני הולך לפגוש אותם כל יום... אני חייב להסתדר איתם... **זו דוגמא חיוורת לתורה!!!!** אם אני מתכנן להשתקע בבית ה'.. אם יש לי חלום לשבתי בבית ה' מול הסטנדר והגמ' ככככככל ימי חיי... **אז צריך לגשת עם הרבה זהירות!!!!** לשמור על יחסים תקינים ויפים עם התורה!!! לא לעצבן את עצמי על התורה.. **פה המוקש הגדול של בחורים בני עליה!!!**

בקיצור: בן עליה יקר... אם אתה שומע כעת גדולות ונצורות על מרן הרב שטיינמן ואתה מאוד מאוד משתוקק לזכות להגיע לגדלות שלו...

מה ההנקודה שעליה אתה צריך להתמקד???

איך אני מצליח להבטיח ולאבטח את עצמי שאת השטייגן שאני כעת עושה לא תסור ממני לעולמים....??? שאני כך אמשיך עד הגיל של מרן זיע"א?? בשביל זה צריך להשקיע הרבה מאוד **באהבת תורה!!!** להשקיע בעומק של חיבור לתורה... והכי הכי: לסקל כל דבר שגורם לי ראקציה מהתורה... לדוגמא: אם יש לי נטיה ללכת לישון בלילה מאוחר... וכתוצאה מזה יש לי בבוקר שעתיים מתסכלות בסדר א' שאני בוהה מול הגמ' ומתפוצץ שאני לא מרוכז ולא בעניינים... הנה לך שעתיים מידי יום!!!! **שאני נסוג אחורה מהתורה!!!** אתה חושב שהשעתיים העייפות האלו נגמרות כאן?? לא!!! השעתיים השנואות האלו מצטרפות לעוד כמה דברים מעצבנים שאתה מביא על עצמך ברקע של התורה... ואתה פשוט משניא את התורה על עצמך במו ידיך... הלאה.. יש לימוד מסוים שאני לא מתחבר אליו... לא מבין אותו... מה עושים?? צריך לעשות חושבים... צריך ללכת להתייעץ... אז כמובן שזה לא חכמה לברוח!!!! צריך נכונות לעמל ויגיעה... וצריך המון המון נכונות ל"ירבה בישיבה ויבקש רחמים ממי שהחכמה שלו" אבל בצורה מבוקרת... אם זה מתחיל להיות מוגזם... אם הטרמוסטט מזהה סימני מצוקה... שאני מתחיל להתפוצץ מול הגמ' פה צריך להתייעץ... ההההלו... זה לא חכמה להיות כפייתי... אם אתה רוצה להיות כפייתי תעשה את זה מקסימום בנטילת ידיים... מה אתה מפיל את זה על מסכת יבמות??? למה נגזר על מסכת יבמות להיות שנואה עליך כל החיים... רק בגלל שהתעקשת לבהות מולה חודשים שלמים....??? ברור שאת מסכת יבמות צריך ללמוד... וצריך לעשות כל מאמץ כן להצליח להתחבר... ולפום צערא אגרא... אבל עדיין!!! יש טרמוסטט!! יש שלב מסוים שבו הנפש שלנו נוקעת... יש גבול כמה בן אדם יכול להתפוצץ... (אגב: נקודתית... אני מכיר ישיבה שמהסיבה הזו מתחילים שם אחרי חנוכה פרק ערבי פסחים... פרטים נוספים אצלי...)

אני יודע שיהיו כאלו שיפרשו את הדברים כאילו נכתב כאן נגד עמל התורה אבל אני סומך על הקורא המשופשף שקולט עניין ומבין שיש לחלק בין עמל לבין פיצוץ!!!! אם אני בדרך כלל אוהב ללמוד משהו מסוים... רק בשבועיים האחרונים משהו מטריד אותי או אני לא כ"כ מרגיש טוב... נו... כאן צריך עמל!!! כן... צריך לעמול במה שכבר אוהבים... אבל אם יש משהו מסוים שהוא לא מתחיל... אני לא מתחיל להסתדר עם זה, אני לא התחלתי להתחבר לזה... אז יש שלב מסוים שבו די... אם אני אמשיך כך אני פשוט מזמין ריאקציה ברקע של התורה!!! מזמין את התורה להיות התמונת רקע של התסכול שלי... ואח"כ מתפלאים איפה נעלמים כל הבני עליה הגדולים האלו! מותר לדעת שיש לפעמים כזה דבר שקוראים לו: אין אדם למד אלא מה שלבו חפץ וכמובן כל דבר מתוך התייעצות... ולא מתוך החלטה שרירותית. ועל זה נאמר: כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם. אם נהגת על פי שיקול דעתך ולא התייעצת אל תבא אלי בטענות. זה על אחריותך הבלעדית...

כתבתי הפעם יחסית מאוד פרקטי... אבל הדברים האלו הם הרבה יותר עמוקים... וזה חלק ממשנתו של מרן ר' אהרן זיע"א!!! שכשמו כן הוא... כל כולו היה אוהב שלום ורודף שלום... כולם יודעים ש-מה זה שלום?? שלום זה לא לריב... אבל זו הבנה מאוד מאוד שטחית... כי אם אכן כך, אז אהרן הכהן... מה השבח שלו?? שהוא היה נושא פרס נובל לשלום?? אז זהו שלא!!!! שלום זה משהו שנוגע בנקודה הרבה יותר עמוקה... שלום פירושו חיבור למציאות!!!! חיבור בין שמים לארץ!!! חיבור בין הרצוי למצוי!!! הדברים הם ארוכים ועמוקים... (בהזדמנות אי"ה נרחיב בזה) אבל מה שזה נוגע לענייננו... מה שאמרתי שלבחור בן עליה יש בעיה עם הטרמוסטט... לטרמוסטט הזה קוראים במילים תורניות: שלום!!!! השרוי בלא אשה שרוי בלא שלום!!! בחור... היות והוא לא נשוי... אז אין לו שלום... מה פירוש "אין לו שלום"???? אין לו את החיישן הטבעי של התרגום למציאות של החיים... ואת זה חייבים... אין ברירה... גם בחור ששרוי בלא שלום... חייב איכשהו לגייס שלום... בשביל זה צריך להתייעץ עם רב שיש לו את מודעת השלום... מה שברור הוא: שבעוונותינו בשבוע שעבר איבדנו את גדול הדור בענייני שלום... מרן ר' **אהרן** לייב זיע"א...